

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010083
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010083.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému T. T. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 29. júna 2016 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/23/2015 zo dňa 30. novembra 2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.1T/23/2015 zo dňa 30. novembra 2015, bol obžalovaný T. T. uznaný za vinného v skutku v bode 1 zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v skutku v bode 2 z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., v skutku v bode 3 z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a v skutku v bode 4 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

v bode 1 napadnutého rozsudku

-dňa 9. septembra 2012 o 07.00 hodine za budovou Z. P. na B. ulici v L. napadol poškodeného T. U. tak, že pristúpil k poškodenému sediacemu na l., poudieral ho opakovane päšťami po hlave a následne mu z vrecka nohavíc odcudzil mobilný telefón značky B. XXXX a peňažnú hotovosť 80 Eur, v dôsledku napadnutia poškodený T. U. utrpel zranenie - pomliaždenie hlavy, odreninu a krvný výron ľavej strany čela, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 3 dni a odcudzením vecí a peňazí bola poškodenému spôsobená škoda 95 Eur,

v bode 2 napadnutého rozsudku

-dňa 26. marca 2014 o 20.40 hod. na B. ulici v L., pri slovnom nedorozumení napadol brata poškodeného P. T. tak, že ho opakovane poudieral päšťou do tváre a hrudníka, čím mu spôsobil zranenie - pomliaždenie hlavy, pomliaždenie a podkožný výron okolia ľavého oka, pomliaždenie ľavej strany hrudníka a bedrovej oblasti, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 5 dní,

v bode 3 napadnutého rozsudku

-dňa 17. apríla 2014 o 11.00 hodine po tom, čo bol obžalovaný eskortovaný do budovy Okresného súdu v Prievidzi na rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie o návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby, sudca pre prípravné konanie obžalovaného vypočul a vo veci 0Tp/32/2014 obžalovanému

vyhlásil uznesenie, že podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. ho berie do väzby a predložil obžalovanému na podpis zápisnicu o výsluchu, obžalovaný ušiel z pojednávacej miestnosti číslo 32, bežal k východu budovy súdu, kde vykonávali službu príslušníci ZVJS v Prievidzi, tu obžalovaného dobehla a zadržala policajná hliadka Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza a obžalovaný bol opäť predvedený do pojednávacej miestnosti číslo 32,

v bode 4 napadnutého rozsudku

-dňa 17. novembra 2014 v čase o 12.55 hodine v L. na B. ulici č. X vzal z predajných priestorov Obchodného domu W. jeden kus francúzskej paštéty v hodnote 1,05 Eur a jeden kus karpatskej nátiery - Tauris v hodnote 0,59 Eur a to tým spôsobom, že prešiel k regálom s paštétami a zobral si predmetné paštéty a tieto pri prejení k chladniacim boxom si vložil do svojho pravého rukáva a prešiel s nimi bez zaplatenia cez pokladničnú zónu, kde bol zadržaný pracovníkom SBS, čím spôsobil poškodenú obchodnej spoločnosti W. U. republika v.o.s. škodu v celkovej výške 1,64 Eur, hoci bol rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, sp.zn.OU-PD-C.-20XX/XXXXX zo dňa 19. februára 2014, právoplatného dňa 14. marca 2014, uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č.XXX/XXXXZb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 Eur a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/83/2014 zo dňa 2. júla 2014, právoplatným toho istého dňa, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný T. T. odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn.3T/83/2014 zo dňa 2.7.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.7.2014, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto rozhodnutím stratili svoj podklad.

Súčasne okresný súd obžalovaného podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. odsúdil k ďalšiemu nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému T. U. škodu vo výške 95 Eur, poškodenej P. zdravotnej poisťovni, a.s., krajská pobočka O. škodu vo výške 180,99 Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného T. U. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote napadla odvolaním prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátorka“) pre nesprávnosť výrokov o uložených trestoch v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania poukázala na to, že výroky rozsudku okresného súdu o uložených trestoch nepovažuje za zákonné. Podľa názoru prokurátorky neboli splnené podmienky na použitie ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. pri ukladaní obidvoch trestov. Prokurátorka uviedla, že vyhlásenie obžalovaného, že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti bolo zohľadnené už pri použití ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zák., pričom aj použitie tohto ustanovenia značne spochybňuje skutočnosť, že obžalovaný postupne páchal trestnú činnosť dňa 9.9.2012- zločin lúpeže, dňa 26.3.2014- prečin výtržníctva, dňa 17.4.2014- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a dňa 17.11.2014- prečin krádeže. Prokurátorka uviedla, že obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj po tom, čo mu 31.3.2014 bolo vznesené obvinenie za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a nasledovali ďalšie rozhodnutia o vznesení obvinenia dňa 15.4.2014, dňa 16.6.2014, pričom vedel o tom, že je proti nemu vedené trestné stíhanie, no napriek tomu sa dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. dňa 17.11.2014, preto jeho priznanie k trestnej činnosti a prejavená ľútosť v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sa javí ako neúprimná so špekulatívnym zámerom dosiahnuť zníženie trestu a ide len o formálny prejav, nejde o vyšší prejav vnútorného postoja obžalovaného k páchanej trestnej činnosti, pretože pokračoval v páchaní trestnej činnosti až do 17.11.2014. Prokurátorka má za to, že nie sú splnené zákonné podmienky na použitie ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože okrem hore uvedeného neúprimného a špekulatívneho prejavu vôle obžalovaného, ktorý nezodpovedá jeho správaniu a postoju k páchanej trestnej činnosti v období od septembra 2012 do novembra 2014, nijako inak nenapomáhal

orgánom činným v trestnom konaní k objasňovaniu páchanej trestnej činnosti. Prokurátorka z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o uložených trestoch zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. v prvej polovici upravenej trestnej sadzby a pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pri súčasnom zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/83/2014 zo dňa 2.7.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.7.2014 a podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby a obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s písomne podaním odvolaním.

Krajský súd v O. ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 7. apríla 2016, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 29. júna 2016. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátorky vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so súčasným zrušením výroku o treste v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn.3T/83/2014 zo dňa 2.7.2014, ako aj ďalších rozhodnutí naň obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto rozhodnutím stratili svoj podklad, pretože takto uložený súhrnný trest obžalovanému okresným súdom je uložený v súlade s ustanoveniami Trestného zákona. Rovnako okresný súd nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. obžalovanému uložil samostatne trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, nakoľko i tento trest uložený obžalovanému je okresným súdom uložený v súlade s ustanoveniami Trestného zákona.

Obžalovaný T. bol uznaný za vinného v skutku bode 1 napadnutého rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 3 roky a hornou hranicou vo výmere 8 rokov, v skutku v bode 2 napadnutého rozsudku z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 6 mesiacov a hornou hranicou vo výmere 3 roky, v skutku v bode 3 napadnutého rozsudku z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s hornou hranicou vo výmere až 2 roky a v skutku v bode 4 napadnutého rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 6 mesiacov a hornou hranicou vo výmere 3 roky.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle §

34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák.

Za správny považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery súhrnného trestu správne zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že urobil pred súdom vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie prijal. Na druhej strane správne zistil u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov a v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd rovnako správne zistil u obžalovaného pri ukladaní druhu a výmery samostatného trestu podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.

Pokiaľ prokurátorka v odvolaní namietla, že okresný súd nesprávne pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., odvolací súd uvádza, že vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. por. a jeho následné prijatie okresným súdom je potrebné považovať za poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák., nakoľko takýmto prejavom vôle obžalovaného, i keď až v konaní pred súdom (obvinený môže vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. urobiť až na hlavnom pojednávaní), obžalovaný výrazným spôsobom napomáha súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Vyplyvajúc z ustanovenia § 257 ods. 8 Tr. por., súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 5 Tr. por. predsa obmedzuje dokazovanie na hlavnom pojednávaní už len na vykonanie dôkazov súvisiacich s nepriznaným skutkom (skutkami), výrokom o treste, výrokom o náhrade škody, prípadne výrokom o ochrannom opatrení. Takéto vyhlásenie obžalovaného je preto výraznou pomocou nielen pre súd, ale i pre prokurátora, ktorý je v konaní pred súdom nositeľom dôkazného bremena a zároveň značne prispieva ku skráteniu konania pred súdom, ktoré má byť efektívne zamerané na skončenie trestnej veci v jej merite. Navyše takéto vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním s výnimkou dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (ide len o prípad, keď bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu).

Nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a nepodmienečný samostatný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov považuje i odvolací súd za zákonný a vecne správny. Trest uložený okresným súdom zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je i výrok napadnutého rozsudku okresného súdu o zaradení obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu a aj samostatného trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názormi prokurátorky uvedených v jej odvolaní, podľa ktorých by mal byť trest uložený okresným súdom obžalovanému nezákonný.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uložených trestov odňatia slobody a spôsobu ich výkonu v neprospech obžalovaného, preto odvolacie námietky prokurátorky nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ich a odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.